

אתחזו לקבליהון, ולא אסירי לן למיכל.  
 בין בבעירי, בין בחיותא, בין בעופי, בין  
 בנוני ימא, בכלהו אתחזון ימינא  
 ושמאלא (רחמי ודינא), וכל מאן דאתי מסטרא  
 דימינא, (מסטרא ורחמי) שארי לן למיכל. וכל  
 אינון דאתיין מסטרא דשמאלא (מסטרא  
 ודינא), פלהו אסיר לן למיכל. בגין דדרגא (ס"א  
 ונרמא) דכלהו מסאבא, וכלהו מסאבין, ורוח  
 מסאבא שריא בגווייהו, ודרי בהו. ועל דא  
 רוחא קדישא דישראל, לא יתערב בהו, ולא  
 יסתאב בהו, בגין דישתפחון קדישין,  
 וישתמודעון לעילא ותתא. זפאה חולקיהון  
 דישראל, דמלפא קדישא אתרעי בהו, ובעי  
 לדפאה להו, ולקדשא להו על פלא, בגין  
 דאחידן ביה.

תא חזי, כתיב (ישעיה מט) ישראל אשר בך  
 אתפאר, אי קדשא בריך הוא מתפאר  
 בהו בישראל, היך אתיין לאסתאבא  
 ולא תדבקא בסטרא מסאבא. ועל דא כתיב,  
 והתקדשתם והייתם קדושים פי קדוש אני  
 ולא תשקצו את נפשותיכם וגו', מאן (דיתיב)  
 דאיהו בדיוקנא דמלפא, לא לבעי ליה  
 לאפרשא מאורחוי דמלפא. ובגין כן רשים  
 להו קדשא בריך הוא לישראל, כל אינון  
 דאתיין מסטרא דא, וכל אינון דאתיין מסטרא  
 אחרא. זפאה חולקיהון דישראל, דכתיב בהו,  
 (ישעיה סא) כל רואיהם יפירום פי הם זרע ברך  
 יי, ברך יי ממש, ברך יי בכלא.

ותא חזי, כל מאן דאכיל מאינון מאכלי  
 דאסירי, אתדבק בסטרא אחרא, וגעיל  
 נפשיה וגרמיה, ורוח מסאב שריא עליה,  
 ואחזי גרמיה דלית ליה חולקא באלהא עלאה,  
 ולא אתי מסטריה, ולא אתדבק ביה. ואי יפוק

ענינים ורואות את רשומיהן  
 ונפדרים מהן, אבל נראים כנגדן,  
 ולא אסורים לנו למאכל.

בין בבהמות, בין בחיות, בין  
 בעופות, בין דגי היס, בכלם  
 נראים ימין ושמאל (רחמים ודין),  
 ואת כל מי שבא מצד הימין (מצד  
 הרחמים) מתר לנו למאכל. וכל  
 אותם שבאים מצד השמאל (מצד  
 הדין), אסורים פלם לנו למאכל,  
 משום שהדרגה (שעצם) של כלם  
 טמאה, וכלם טמאים, ורוח  
 טמאה שרויה בתוכם וגרה בהם.  
 ולכן רוח הקדושה של ישראל  
 לא תתערב בהם ולא תטמא  
 בהם, כדי שימצאו קדושים  
 ויודעו למעלה ולמטה. אשרי  
 חלקם של ישראל, שהמלך  
 הקדוש רוצה בהם ורוצה לטהר  
 אותם ולקדש אותם על הכל,  
 משום שהם אחוזים בו.

בא ראה, כתוב (ישעיה מט) ישראל  
 אשר בך אתפאר. אם הקדוש  
 ברוך הוא מתפאר בישראל, איך  
 באים להטמא ולהדבק בצד  
 הטמאה? ועל זה כתוב  
 והתקדשתם והייתם קדושים פי  
 קדוש אני. ולא (א) תשקצו את  
 נפשותיכם וגו'. מי (שיושב) שהוא  
 בדמות המלך, לא צריך להפרד  
 מדרכי המלך, משום כן רשם  
 הקדוש ברוך הוא את ישראל כל  
 אותם שבאים מצד זה, וכל אותם  
 שבאים מצד אחר. אשרי חלקם  
 של ישראל, שכתוב בהם (שם סא)  
 כל ראייהם יפירום פי הם זרע ברך  
 ה'. ברך ה' ממש, ברך ה' בכל.  
 ובא ראה, כל מי שאוכל מאותם  
 מאכלים אסורים, נדבק בצד  
 האחר, ומתעב נפשו ועצמו,  
 ורוח טמאה שורה עליו, ומראה  
 את עצמו שאין לו חלק באלוה  
 העליון, ולא בא מהצד שלו ולא  
 נדבק בו. ואם יצא כן מהעולם